

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 345

гр. Пловдив, 21.12.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 1-ВИ ТЪРГОВСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и първи декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Надежда Ив. Желязкова
Каличкова

Членове: Славейка Ат. Костадинова
Красимира Д. Ванчева

като разгледа докладваното от Красимира Д. Ванчева Въззивно частно търговско дело № 20215001000964 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 274, ал.1 от ГПК във вр. с чл.729,ал.3 от ТЗ.

Образувано е по частна жалба на Н. а. п. /НАП/-гр.С.,представявана от В.П.-директор на дирекция „Държавни вземания“,против определение №260555 от 23.11.2021 г.,постановено по т.д.№74/2015 г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик,с което е оставено без уважение възражението на НАП-ЦУ-С. с вх.№267468/03.11.2021 г. против трета частична сметка за разпределение и е одобрена същата сметка,съставена от синдика и обявена в ТРРЮЛНЦ по партидата на „С.е.“ЕООД /н./ с ЕИК ..... с вписване №20211103094342.

В частната жалба се поддържа становището,че обжалваното определение е неправилно по съображенията,изложени в нея.Поддържа се,че разпоредбата на чл.717д,ал.2 от ТЗ,в изпълнение на която е изготвена оспорваната сметка за разпределение,защитава правата на кредитор,който има вземане,обезпечено с ипотека или залог,учредени от несъстоятелния търговец,но за да бъде признато правото на удовлетворяване по реда на цитираната разпоредба,следва към момента на осребряване на активите,част от масата на несъстоятелността,да съществува право на предпочитително удовлетворяване от цената на ипотекираното или заложено имущество,което право да е противопоставимо на кредиторите на несъстоятелния търговец.В този контекст се твърди в частната жалба,че в конкретния случай разпределяната сума е постъпила от продажбата на два собствени на „С.е.“ЕООД недвижими имота,съставляващи част от търговското предприятие на длъжника,особеният залог върху което не е бил подновен към датата на обявяване на сметката /03.11.2021 г./,нито пък по имотната партида на „С.е.“ЕООД е вписана договорна ипотека или пък е

отбелязан договора за особен залог, поради което вземанията на кредитора, както към датата на осребряване на активите, така и към последващата дата на изготвяне на сметката не могат да се ползват от привилегиата, произтичаща от особения залог върху цялото търговско предприятие на длъжника, доколкото нито вписването на договора за особен залог е било подновено, нито по имотната партида са отбелязани каквито и да било данни за тежести върху продадените имоти. Според агенцията-частен жалбоподател, неподновяването на вписването на особения залог върху цялото търговско предприятие на длъжника има за правна последица непротивопоставимостта на това обезпечение на трети лица, каквито са и кредиторите на несъстоятелността.

В продължение на гореизложеното, в частната жалба са изложени и аргументи, че неподновяването на вписването на договора за особен залог върху цялото търговско предприятие на длъжника, респ. Липсата на валидно учреден към датата на продажбата на имотите особен залог по смисъла на ЗОЗ води до липсата на елемент от фактическия състав, визиран в нормата на чл.717д, ал.2 от ТЗ към датата на осребряването на недвижимите имоти от масата на несъстоятелността, съответно на което в производството по несъстоятелност на „С.е.“ЕООД няма кредитори с вземания, обезпечени с особен залог върху търговското предприятие на длъжника и поради това не са налице законови основания за прихващане на дължимата покупна цена без да е необходимо внасянето на цената за осребрените активи от търговското предприятие на длъжника.

На следващо място, в частната жалба е изложен и аргумента, че в случаите, в които съгласно ЗОЗ се предвижда вписване в друг регистър, противопоставимостта възниква от вписването в другия регистър-чл.12, ал.3 от ЗОЗ, а правилото на чл.21, ал.2 от същия закон повелява вписване на увреден по реда на този закон особен залог върху търговското предприятие в специален регистър, какъвто е именно ТРРЮЛНЦ. И доколкото в случая по партидата на залогодателя „С.е.“ЕООД в същия регистър не е налице подновяване на вписания под №20131115164650 залог на търговското предприятие на дружеството, а и предвид факта, че съгласно разпоредбата на чл.30, ал.2 от ЗОЗ действието на вписването трае пет години от деня, в който е извършено първоначалното вписване на обстоятелството по чл.26, ал.1 във вр. с чл.12, ал.1 и ал.3 от ЗОЗ, то към датата на изготвяне на сметката за разпределение не е налице особен залог върху търговското предприятие на длъжника, който да е противопоставим на останалите кредитори на несъстоятелното дружество. С оглед на последното, агенцията-частен жалбоподател смята, че кредитите, по отношение на които е разпределена сумата по оспорваната сметка, а именно-ЕТ „А.Г.П.“, К.С.Г. и Р.А.М., не са лица, които могат да се ползват от привилегиата на чл.717д, ал.2 от ТЗ.

В частната жалба са развити аргументи и срещу становището на съда по несъстоятелността, изложено в мотивната част на обжалваното определение и изразяващо се като съдържание в това, че изтичането на 5-годишният срок от вписването на договорите за особен залог върху търговското предприятие на длъжника и неподновяване на вписването по реда на чл.30 от ЗОЗ не променят характера на вземанията като обезпечени. И в обобщение, с оглед на всички изложени в частната жалба доводи, е поискано обжалваното определение да

бъде отменено изцяло като неправилно и да бъде върнато делото на Окръжен съд-Пазарджик с указания за бъде изготвена нова сметка за разпределение на сумата, дължима като цена на осребреното имущество, част от масата на несъстоятелността, като с оглед правилото на чл.717д от ТЗ да се постанови определение, по силата на което купувачите К..... и ЕТ „А.Г.П.“ да внесат сумата от 41 850 лв., представляваща остатъкът от предложената от тях цена /46 500 лв. общо от двата имота/ след приспадане на внесените задатъци в размер на 4 650 лв., и цялата сума от продажбата на посочените имоти да бъде разпределена съобразно правилата на чл.722 от ТЗ, включително и за удовлетворяване на публични вземания с поредност по чл.722, ал.1, т.6 и следващите от Търговския закон.

В частната жалба е заявено и особено искане да бъде спряно изпълнението на обжалваното определение №260505 от 23.11.2021 г. на основание чл.277 от ГПК във връзка с чл.621 от ТЗ.

На основание чл.729, ал.2 от ТЗ настоящата частна жалба, подадена от НАП срещу горното определение, е обявена в Търговския регистър по партидата на длъжника „С.е.“ЕООД-в несъстоятелност, с ЕИК ..... на датата 01.12.2012 г., с оглед на което посоченият длъжник и всичките му кредитори в производството по несъстоятелност следва да се считат за уведомени за тази частна жалба. По делото не е постъпило писмено становище по частната жалба нито от длъжника, нито от кредитор на несъстоятелността, различен от подалия самата жалба кредитор.

Пловдивският апелативен съд провери допустимостта на частната жалба, законосъобразността на обжалвания акт във връзка с оплакванията на частния жалбоподател, прецени обстоятелствата по делото и намери за установено следното:

Частната жалба е редовна и подадена в срок от процесуално легитимирано лице по смисъла на чл.729, ал.3 от ТЗ-от кредитор, подал възражение по чл.728 от ТЗ. Освен това е насочена срещу съдебен акт, подлежащ на обжалване съгласно чл.729, ал.3 във вр. с ал.1 от ТЗ. С оглед на това частната жалба е допустима и подлежи на разглеждане по същество.

По съществото на частната жалба:

С обжалваното определение №260555 от 23.11.2021 г., постановено по т.д. №74/2015 г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик, е оставено без уважение подадено от НАП възражение по чл.728 от ТЗ с вх. №267468/03.11.2021 г. против трета частична сметка за разпределение и е одобрена същата сметка, съставена от синдика и обявена в ТРРЮЛНЦ по партидата на „С.е.“ЕООД /н./ с ЕИК ..... с вписване №20211103094342. Видно от самата частична сметка, тя е съставена за разпределение на дължимата от кредиторите, обявени за купувачи при проведената на 21.10.2021 г. продажба по реда на чл.718 от ТЗ, цена за двата недвижими имота, описани в самата сметка. В сметката е отразено още, че обявените за купувачи и на двата продадени недвижими имота са лицата К.С.Г. , Р.А.М. и ЕТ „А.Г.П.“, при съответно посочено процентно участие на всеки от тях, като продажната цена на първия имот е 35340 лв., а на втория-11160 лв., или общо-46 500 лв. Освен това, в сметката е посочено изрично, че изброените трима купувачи са кредитори с приети вземания, подлежащи на удовлетворяване

съгласно чл.722,ал.1,т.1 от ТЗ и вземанията им са в общ размер на 4 949 521,84 лв.Посочено е още,че общата продажна цена на описаните в сметката недвижими имоти,възлизаща на сумата от 46 500 лв.,следва да се разпредели,а внесените задатъци в общ размер на 4650 лв. да бъдат възстановени.Според самото разпределение по изготвената трета частична сметка,синдикът е предвидил цялата обща цена от продажбата на двата недвижими имота да се прихване срещу вземанията на кредиторите-купувачи,посочени като отделен размер в сметката и имащи статут на обезпечени вземания,като вследствие на прихващането процента на удовлетворяване на всеки от тримата кредитори е 0,94 %.При тези данни,извличащи се от оспорената частична сметка,съставена от синдика на „С.е.“ЕООД /н./ с ЕИК .....,се явява основателно изложеното в частната жалба твърдение,че сметката е изготвена на основание чл.717д,ал.2 от ТЗ,макар в самата сметка тази разпоредба да не е изрично посочена като основание за съставянето ѝ.Неоснователни обаче са поддържаните от агенцията-частен жалбоподател доводи за незаконосъобразност на сметката и съответно-за неправилност на обжалваното определение,с което тази сметка е одобрена. Съображенията на апелативния съд в тази насока са следните:

При положение,че синдикът е решил с изготвената от него сметка цялото очаквано постъпление от проведената по реда на чл.718 от ТЗ продажба,представляващо продажната цена на двата описани в сметката недвижими имоти,да бъде предназначено за прихващане с вземанията на кредиторите-купувачи поради това,че те са кредитори с обезпечени вземания,подлежащи на удовлетворяване съгласно чл.722,ал.1,т.1 от ТЗ /както изрично и посочено в сметката/,то съдът е длъжен да прецени дали същите кредитори действително имат такова качество към момента на изготвяне на сметката.От тази гледна точка подлежат на преценка и поддържаните от НАП доводи срещу сметката и определението,с което същата е одобрена,тъй като всички те в същината си се свеждат до позицията на агенцията,че тримата кредитори-купувачи не са лица,които могат да се ползват от привилегията на чл.717д,ал.2 от ТЗ,понеже към датата на продажбата на активите на длъжника и към момента на съставянето на сметката за разпределение те не притежават заложно право,което да произтича от валидно учреден и противопоставим на кредиторите на несъстоятелността особен залог върху търговското предприятие на длъжника.А липсата на такова право агенцията обосновава с факта,че не е налице подновяване на вписването на договора за особен залог върху търговското предприятие на длъжника и е изтекъл предвидения в закона петгодишен срок от първоначалното вписване на особения залог.

От фактическа страна не е спорно и е видно от списъка на приети вземания,изготвен от синдика на „С.е.“ЕООД-в несъстоятелност на основание чл.686,ал.1 от ТЗ и обявен в ТРРЮЛНЦ по партидата на длъжника на датата 23.09.2015 г.,а впоследствие одобрен от съда с определение №301 от 19.04.2016 г.,постановено по т.д.№74/2015 г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик /също обявено в търговския регистър по посочената партида/,че лицата К.С.Г. , Р.А.М. и ЕТ „А.Г.П.“ са кредитори с приети вземания в производството по несъстоятелност на посоченото дружество.Не е спорно и това,че вземанията на тези кредитори са приети като обезпечени с вписан в ЦРОЗ особен залог върху търговското

предприятие на длъжника „С.е.“ЕООД, както и че за обезпечените вземания е предвидена в списъка на синдика поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ. Спорен обаче е въпроса дали тези кредитори са запазили качеството си на обезпечени кредитори по смисъла на посочената разпоредба към момента на съставянето на окончателната сметка за разпределение. В тази връзка е вярно и соченото от НАП обстоятелство, че към момента на съставянето на сметката за разпределение, предвиденият в разпоредбата на чл.30, ал.2 от ЗОЗ петгодишен срок на действие на вписването на особения залог е бил изтекъл, като се има предвид, че той е започнал да тече от деня, в който е извършено първоначалното вписване на обстоятелството по чл.26, ал.1 и ал.3, т.1 от ЗОЗ. Вярно е и това, че няма данни действието на вписването да е продължено по смисъла на чл.30, ал.2, изр. второ от ЗОЗ, т.е. да е извършено подновяване на вписването преди изтичане на визирания в тази разпоредба петгодишен срок. Няма данни и залога да е вписан наново по смисъла на чл.30, ал.3 от ЗОЗ, след като е изтекъл 5-годишният срок от първоначалното му вписване в ЦРОЗ. Тези обстоятелства обаче не обосновават извод, че към момента на съставянето на горната частична сметка за разпределение, одобрена от съда по несъстоятелността с обжалваното определение, кредиторите К.С.Г. , Р.А.М. и ЕТ „А.Г.П.“ са загубили качеството си на „обезпечени кредитори“ по смисъла на чл.722, ал.1, т.1 от ТЗ. В тази насока настоящият състав споделя становището, изразявано и в други негови актове по подобни казуси, че кредиторът се ползва от особения залог, независимо от наличието или отсъствието на подновяване в рамките на висящото производство по несъстоятелност и щом като вземането му е прието с описаната привилегия, той се ползва от нея при разпределението, дори и да не е подновено вписването на залога. Списъкът на приетите вземания на кредиторите след неговото одобряване, включително в частта на привилегиите и обезпеченията, е задължителен за всички участници в производството по несъстоятелност, включително и за синдика и съда при изготвяне и одобряване на сметка за разпределение и те не могат да внасят промени в него, като единственото изключение е наличието на влязъл в сила съдебен акт по иск по чл.694 от ТЗ, какъвто в случая няма. Затова изтичане на законния срок на действието на вписания в ЦРОЗ особен залог, след като е бил одобрен даден списък на приети вземания, както и липсата на подновяване на вписването преди изготвяне и одобряване на дадена сметка за разпределение, не е основание да се променя поредността на удовлетворяване на вземанията на кредиторите. От значение е, че към момента на одобряването на списъка на приетите вземания е имало вписан особен залог за обезпечаване на съответното вземане и то е включено в списъка с тази привилегия. При липсата на предвидена правна възможност за промяна на одобрения списък на приети вземания от синдика при изготвянето на сметката за разпределение и от съда при нейното одобряване, не се налага да се извършва подновяване на вписването на залога от кредитора, чието вземане е прието ведно с обезпечението и привилегията за удовлетворяване, както е в конкретния случай относно приетите вземания на горепосочените трима кредитори. Допълнителен аргумент в подкрепа на горното становище е и разпоредбата на чл.618 от ТЗ, според която кредиторът запазва в производството по несъстоятелност правата по даденото обезпечение /в случая правата по учредения в полза на тримата кредитори особен залог върху

търговското предприятие на длъжника „С.е.“ЕООД/.

Предвид горните съображения,въззивният съд счита за правилна преценката на синдика,извършена в изготвената на основание чл.717д,ал.2 от ТЗ трета частична сметка за разпределение,че цялото очаквано постъпление от проведената по реда на чл.718 от ТЗ продажба,представляващо продажната цена на двата описани в сметката недвижими имоти,следва да бъде предназначено за прихващане с вземанията на тримата кредитори-купувачи,тъй като те имат качеството на кредитори с обезпечени вземания,подлежащи на удовлетворяване съгласно чл.722,ал.1,т.1 от ТЗ.Затова се налага и крайният извод,че с обжалваното определение правилно е оставено без уважение подаденото от НАП възражение по чл.728 от ТЗ срещу изготвената от синдика частична сметка и правилно сметката е одобрена със същото определение.Или,предвид изложеното,разгледаната частна жалба се явява неоснователна и като такава не подлежи на уважаване,а обжалваното с нея определение на ОС-Пазарджик е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от гореизложеното Пловдивският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло определение №260555 от 23.11.2021 г.,постановено по т.д. №74/2015 г. по описа на Окръжен съд-Пазарджик,с което е оставено без уважение възражението на НАП-ЦУ-С. с вх.№267468/03.11.2021 г. против трета частична сметка за разпределение и е одобрена същата сметка,съставена от синдика и обявена в ТРРЮЛНЦ по партидата на „С.е.“ЕООД /н./,ЕИК ..... с вписване №20211103094342.

Определението да се впише в книгата по чл.634в от ТЗ.

Определението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____